

ÖSTHAMMARS SPORTKLUBB
1917 80 år 1997

Östhammars Sportklubb. Medlemskort från 1921.

Ett stort TACK till alla som hjälpt till med denna Jubileumsskrift.

Östhammar i april 1997

Östhammars Sportklubb

Huvudstyrelsen

Jubileumskommittén

ÖSK - en förening i tiden

Vi är framme vid en ny milstolpe i vår historia. Vi har blivit tjugio olympiader för att tala med de gamla grekerna, och samtidigt anknyta till ett för Sverige nu aktuellt ord.

Som alltid när man fyller år vill man tala om det förgångna. Har någonting hänt sedan vi firade 75-års jubileum? Har vi visat något av den livskraft som behövs för att behålla och utveckla vår samhällsnyttiga roll även framledes.

Vi kan glädja oss åt oförändrat medlemsantal över tiden. Tyvärr blir det emellanåt allt värre att engagera frivilliga krafter. På det hela får vi konstatera att vi lyckats brygga över formsvackorna. En ny sektion har bildats, Innebandy. Ett bevis för att vi försöker ge våra medlemmar det som efterfrågas i en föränderlig värld.

Det ligger i tiden att allt oftare ompröva de arbetsformer som

finns. Inom ÖSK gjordes en noggrann prövning av att gå över till juridiskt fristående sektioner - en arbetsform som tillämpas i många större klubbar. Vi fann att orten var för liten för att gå över till den organisationsformen, varför vi övertygade fortsätter med nuvarande organisation, men mera utvecklad.

Då vi fyllde 75 år fick vi ett ledarutvecklingsstipendium. Detta tillsammans med ett tryck från aktiva medlemmar att ÖSK skulle skriftligen lägga fast klubbens viljeinriktning i väsentliga frågor, ledde oss in på såväl ledarutbildning som framtagandet av ett dokument -**ÖSK:s Policy**-. Tvivelsutan är både policyn och framlyftandet av utbildningen nödvändiga satsningar för framtiden.

Östhammars SK har av tradition starkt stöd från kommunen, ortens befolkning och företagare. Fina exempel på detta är

samarbetsavtalet om isbanan och det nyligen upprustade elljusspåret.

Finns det då inga orosmoln?

Det är inte troligt att samhället inom de närmaste åren kan ta på sig större åtaganden. Högre bidrag eller pengar till nya anläggningar är inte rimligt att räkna med. Vi får genomföra det som vi av egen kraft orkar. Många hoppas på en ishall. Tyvärr vet ingen när en sådan kan bli verklighet.

Alltid, men i synnerhet då vi jubilerar, finns det anledning att rikta tacksamma ord och tankar till alla eldsjälur inom ÖSK. Utan Er skulle vår tid vara ute.

*Kurt Angéus
ordförande*

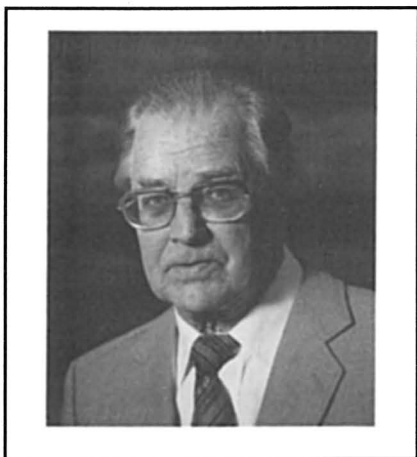

ÖSK:s 75 års jubileum 1992.

En av ÖSK:s trojännare och hedersmedlem, Elis Wiberg, framför montern med föremål ur ÖSK:s historia.

In memoriam

Fem av ÖSK:s hedersmedlemmar har mellan åren 1992-1996 lämnat oss. Det är Martin Källström, Ernst Zetterholm, Bernhard Holmgren, Carl Erik Thuresson och Knut Ingemarsson. År 1995 dog Hans Bohlin, innehavare av ÖSK:s förtjänstmedalj i guld. ÖSK kommer aldrig att glömma de stora insatser de gjorde för klubben.

Martin Källström 1922-1992
Medlem i ÖSK: 1954
Ledamot i huvudstyrelsen: 1954-58
Sekreterare: 1959-69
Revisor: 1985-92
Övriga uppdrag inom:
Bingo, Krutudden.

Carl Erik Thuresson 1927-1996
Medlem i ÖSK: 1943
Revisor: 1952-53
Ledamot i huvudstyrelsen: 1954-58
Ordförande: 1959-78
Övriga uppdrag inom: Fotboll, Friidrott, Skidor, Bingo, Krutudden.

Bernhard Holmgren 1918-1994
Medlem i ÖSK: 1942
178 fotbollsmatcher, 1937-1951
Guldmärket i fotboll: 1948
Ledamot i huvudstyrelsen:
1961-68, 1972-78
Målvakt i ÖSK:s första ishockeylag
1946, slutade som aktiv 1952.

Ernst Zetterholm 1923-1993
Medlem i ÖSK: 1947
112 fotbollsmatcher, 1947-1956
Moderklubb: IF Vesta, Uppsala
Även ishockeyspelare för ÖSK
Ledamot i huvudstyrelsen: 1964-81
Övriga uppdrag inom:
Fotboll, Bingo, Krutudden.

Hans Bohlin 1923-1995
Medlem i ÖSK: 1957
ÖSK:s Allt - i - Allo
Ville någon sektion ha hjälp med någonting, så ställde alltid Hasse upp.

Knut Ingemarsson 1923-1996
Medlem i ÖSK: 1948
519 fotbollsmatcher, 1946-1964
Guldmärket i fotboll: 1954
Ledamot i huvudstyrelsen: 1963-78
Övriga uppdrag inom:
Bingo, Krutudden.

1954 utanför Millers vid torget.
Fr v: Ragnar Jansson, Hans Bohlin, Gunnar Ohlsson, Ernst Zetterholm, Knut Ingemarsson, Bertil Mattsson, Sivert Ögren.

ÖSK 75 år, 1917-1992

ÖSK:s 75 års jubileum firades den 2 maj med stor jubileumsfest på Östhammars Stadshotell samt den 1 augusti med en återuppståndna Vattenflamma på Krutudden.

Festen den 2 maj var en mycket trevlig sammankomst med god mat och underhållning, som

stadshotellet och toastmastern Owe Eklöf skall ha all heder av.

Tråkigt var dock att inte fler ÖSK:are letade sig ut till ett Krutis, upplyst med kulörta lyktor, som efter gammalt, denna mörka ljumma augustikväll och dansade till en utmärkt orkester,

Kellys, och njöt av ett storslaget fyrverkeri.

Det kom endast 138 personer som betalade 75 kronor var i entré. Inkomsterna blev ca 14.400 kronor och utgifterna ca 59.900 kronor, det innebar en betydande förlust för klubben, som det tog flera år att ordna upp.

Välkomstdrink i pergolan. I förgrunden Jan Nilsson och herrskapet Jonsson, Yvonne och Åke, i glatt samspråk.

Lennart Andrén läser ur ÖSK:s omfattande historia.

En glad samling ÖSK:are. I förgrunden: Margareta Ståhl, Per och Eva Stangebye samt Jan Ståhl.

Ann Johansson, Rolf Wigert, Björn Johansson och Ann Wigert.

Owe Eklöf, Per Johansson, Leif Eklöf och Rodhe Svensson, ÖSK Tennis, får utmärkelser av Göran Holmberg, Upplands Tennisförbund.

Tre "gamla" ÖSK:are: Lennart Karlsson, Bengt Karlsson och Bengt "Oskar" Andersson.

ÖSK Skidor

Skidsektionen, som varit vilande i ca 10 år, återupptog sin verksamhet 1985. De idrottsliga förutsättningarna har genom åren varit ganska dåliga. Någon organiserad och planerad verksamhet har varit svår att genomföra då tillgången på snö har varit mycket bristfällig varför flertalet av de planerade aktiviteterna har ställts in. Skidskola för barn och ungdom, Hålligång i spåret, Granfjärds-turen mellan Östhammar och Öregrund, Lilla Vasaloppet m.m. är aktiviteter som endast sporadiskt kunnat genomföras. Den enda aktivitet som någorlunda kunnat genomföras som planerat är motionsåkning med aktivitetskort vid skidsportanläggningen där flera tusen motionstillfällen genomförts under åren.

Föreningen har varje år varit representerad av flera duktiga skidåkare i Vasaloppet, Öppet Spår och Tjejvasan. Kommunmästerskap har genomförts med föreningen som medarrangör.

Sektionen har med anledning av den relativt blygsamma idrottsliga verksamheten i stället ägnat mycket arbete åt att hålla elljusspåret i Östhammar i så bra skick som möjligt. Preparering

av motionsspåret såväl sommar som vinter har varit den allra viktigaste aktiviteten för sektionen. Förbättring av underlaget, förhindring av förbuskning och breddning av spåret har varit ledstjärnor i arbetet. En klubbstuga med tillhörande värmestuga för allmänheten har iordningställt i anslutning till motionsspåret genom ideellt arbete och många vänliga sponsorer. Under det senaste året har en av de högst prioriterade åtgärderna kinnat genomföras, nämligen utbyte av den mycket föråldrade elljusslingan. Genom ett exemplariskt samarbete mellan kommunen som beslutande, Roden Energi som entreprenör och ÖSK Skidsektion som drivande ideell förening har projektet kunnat genomföras. Genom många goda krafters hjälp har centralorten Östhammar berikats med en modern elljusanläggning. Sponsorer från lokala, nationella och internationella företag har på ett förtjänstfullt sätt bidragit till den totala succen.

Styrelsen har under de 12 år som sektionen verkat i sin nya skepnad haft en sammansättning med relativt små förändringar.

Att få medverka i en kreativ miljö, i syfte att främja möjligheterna för allmänheten att utöva idrott och motion där skidåkning självfallet har en central roll, är alltid stimulerande. Alla som är intresserade att medverka i skidsektionens verksamhet på ett eller annat sätt är naturligtvis välkomna.

Claes-Göran Runermark

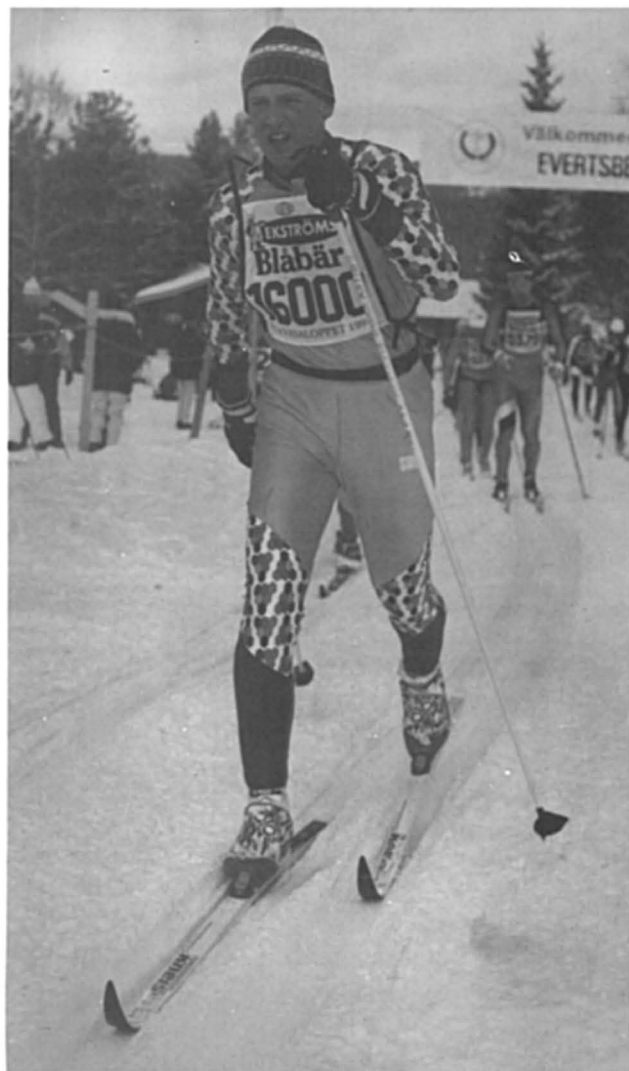
Elitmotionär och TV-kändis i full aktion: Per Ingemarsson, ÖSK.

Styrelserepresentanter framför klubb- och värmestuga: Claes-Göran Runermark och Klas Andersson.

ÖSK-ungdomar poserade vid sponsorskylt: Linnéa Andersson och Henrik Runermark.

Vasaloppet 1995: Hans-Olov Claesson, ÖSK.

SKIDNOSTALGI: Arbete med elljusslingan vid Frösåkersskolan, Ed, januari 1969. Från vänster: Karl-Erik Lundström, Hans Ahlström och Sven Fröman. Kostnaden för slingan var ca 3000 kr och bekostades av fritidsnämnden. Det var förresten samma slinga som böts ut 1996.

Vasaloppet 1994: Christer Persson, ÖSK.

ÖSK Fotboll

Uppflyttningar och degraderingar!

Fotbollen har under åren 1992-1996 haft blandade framgångar.

HERRLAGET:

Under ledning av tränaren Roine Svensson vinner laget sexan 1992, femman 1993 och kommer på 8:e plats i fyran, av tio lag, 1994. Det räckte inte till nytt kontrakt, ÖSK blev tvångsnedflyttade, ett lag från Gotland som kom tvåa i femman, efter ett B-lag, tar ÖSK:s plats i fyran.

Efter två år i femman, 5:a 1995 och på 10:e och sista plats 1996, får nu ÖSK:s herrar börja om sexan, 1997.

DAMLAGET:

Stadig nedgång från 1992, en 7:e plats. 1993: en 9:e plats och degradering till trean. Där tillbringar laget tre år, 1994-1996. Det sista året blir det

ÖSK-Fotboll 1992. Seriesegrare i div. 6. Bakre raden fr v: Lagledaren Lennart Bengtsson, Christer Edvinsson, Patrik Jansson, Johan Mattsson, Patrik Johansson, Daniel Jonsson, Robert Granström, Ulf Mattsson, Pelle Svensson, Fredrik Karlsson och tränaren Roine Svensson. Främre raden fr v: Krister Andersson, Dan Wadell, Per-Anders Andersson, Tord Hallerström, Anders Jansson, Sebastian Strand, Bert Pettersson.

en 10:e och sista plats i serien. damlaget inte har spelat sedan 1987.
Det blir att ta nya tag i fyran, där

ÖSK-Fotboll 1993. Seriesegrare i div. 5. Bakre raden fr v: Daniel Jonsson, Pär Mattsson, Patrik Johansson, Krister Andersson, Per-Anders Andersson, Sebastian Strand, Ulf Mattsson, Pelle Svensson, lagledaren Lennart Bengtsson och tränaren Roine Svensson. Främre raden fr v: Johan Mattsson, Mattias Burman, Robert Granström, Tord Hallerström, Anders Jansson, Bert Pettersson samt Fredrik Jonsson.

Fotbollens Dag 1994. Räddningstjänstens skylift. Fr v: Mikael Wallén, Isabella Andersson och Malin Wahlqvist.

Fotbollens Dag 1996. Samling vid Sjötorget, före avmarsch mot Östhammars Idrottspark.

Målvaktsprofiler i ÖSK

Sixten både tog och slog in straffar - Gösta suverän på utrusningar

De som lyckas som sista utpost i ett lag - en absolut nyckelroll - blir ofta ihågkomna på ett särskilt sätt. Det gäller även i 80-årsjubilerande Östhammars SK.

Den första målvaktsprofilen i klubben jag personligen såg i aktion mellan stolparna var Sixten Nyberg, resen från Älvsnäs som efter många säsonger i ÖSK avslutade karriären i Norrskedika Idrottsförening.

Sixten Nyberg, Östhammars SK.

Det var i "Skedika" jag som smågrabb såg honom briljera med sin specialitet: att ta straffsparkar. Hans andra specialitet var att slå straffsparkar. Det gjorde han ofta under sin ÖSK-tid, men i NIF gjorde han det bara en gång nämligen i en match mot Edsbro borta, då den ordinarie straffläggaren Arthur Norman var justerad. Sixten blev också känd för sin förmåga att ta bollen men en hand, även skott i kryssen.

Åren 1935-1945 var han målvakt i ÖSK:s A-lag. Det märkliga med söderögrabben var att han under den långa perioden tränade bara EN gång.

Det berättar han i sin bostad i Täby där han bor vintertid. Sixten har hunnit bli 77 år.

- Jag debuterade i ÖSK som bandymålvakt 1934. Då var jag 14 år. I min första match slog jag huvudet i axeln när jag kastade mig på isen och blev döv. Jag måste få trumhinnorna blåsta på lasarettet. På den tiden

spelade ÖSK:s A- och B-lag i samma serie. Jag var med i B men flyttades upp i A, där jag ersatte Erik Runvik, (som sedan spelade centerhalv i A-laget), blivande diskuskastaren som var med i SM och tog silver. Jag fuskade själv lite med diskus och spjut och var med på Stadion den där gången, utan att delta och såg Erik leda till sista kastomgången.

Men det var målvakt i fotboll som Sixten Nyberg ville bli, därtill inspirerad av sportupplevelser i Värmland som pojke. Hans morfar var glasmästare vid Eda glasbruk. På sommarloven då han bodde hos morfar och mormor såg han Erik Tyberg och Erik Gustavsson vakta målet i klubben Örnen i Charlottenberg och blev imponerad. Som bärare av ÖSK:s målvaktströja efterträdde lanthandlarsonen - pappa Oscar ägde affär i Älvsnäs - Erik "Hudik" Andersson, också han en fysisk bjässe. "Hudik" var klubbens målvakt på 20-talet och in på 30-talet.

"Hudik" pionjär

"Hudik" minns jag personligen bara som åskådare i Idrottsparken dit han ofta kom cyklande. "Hudik" jobbade vid sågen och när den lades ner anställdes han av stan som grovarbetare.

"Hudik" var en av pionjärerna som var med och startade Östhammars SK för 80 år sedan.

När Sixten Nyberg på 1940-talet stod i ÖSK-målet spelade Bernhard Holmgren med framgång i försvaret. Han blev ju legendar som ishockeymålvakt: "Bangen" stod i kassen ända upp i 40-årsåldern, definitivt en profil i ÖSK:s målvaktshistoria.

Hur Sixten Nyberg blev specialist på att ta straffar berättar han småskattande inför 80-årsjubileet.

- Jag utvecklade en speciell teknik som gjorde att jag oftast visste var bollen skulle komma. Jag fixar det ännu i dag när jag ser fotboll på TV. Det gick till så att när det blev straff satte jag på kepsen och drog ner skärmen så att jag såg straffläggaren bara från höften och neråt. På så sätt kunde jag se hur han satte i foten i ansatsen och riktade skottet.

- Lurad kunde man bli av en så kallad Börje Leander straff. Man slog främre delen av foten förbi bollen och träffade med en snedvriden klack - då for bollen in i det motsatta hörnet, berättar Sixten.

- När jag debuterade i Norrskedika, som måste slå Edsbro för att vinna serien, var jag inblandad i fyra straffar. Jag tog två och slog in två. Resultatet minns jag väl, det blev 3-2 till NIF, segermålet inslaget 7 minuter före full tid av Erik Ingemarsson. På det målet vann vi serien, en rolig debut.

- Sedan blev det några år i Norrskedika innan jag lade av med fotbollen i 30-årsåldern.

Sixten Nyberg flyttade till Stockholm och sålde Scania lastbilar i 25 år och Volvo i 5 år innan han pensionerades. Han bor i Täby men sommartid är det Älvsnäs och Roslagen som gäller.

Sixten Nyberg 1996, 62 år efter debuten i ÖSK, så här roligt kan det vara att "lira" på ett självspelade dragspel.

Dags för Gösta

1945 steg Gösta Andersson in i ÖSK:s fotbollsmål. Han var i ålder nummer två av de fem bröderna Andersson som betytt så oerhört mycket för ÖSK-fotbollen och gjort klubben känd långt utanför Roslagen under glansåren.

Under min korta tid i ÖSK:s A-lag under uppväxtåren i Östhammar spelade jag ihop med bredaxlade Gösta i ett antal matcher och minns hans främsta styrka: blixtnabba utrusningar och utboxningar av hårda skott.

- Matcher jag särskilt minns var när jag togs ut i Roslagskombinationen som mötte allsvenska Reymersholm - det var 1947 - och när jag var med i Upplands-laget i en match i Åbo i Finland. Och när vi spelade 0-0 mot Vesta och Evert "Evel" Larsson skrev i tidningen att jag räddade laget. Jag fick ÖSK-nålen nummer 4 för 200 matcher. Dom före mig var Tage Norberg, "Bangen" Holmgren och brorsan Åke Andersson.

Midsommarpokalen 1948

Erik Ingemarsson, Gösta Andersson och Bosse Nilsson.

Gösta var på 40-talet anställd i Tage Norbergs smidesverkstad. Tage spelade vänsterback i ÖSK under en lång period innan han ersattes av Bosse Nilsson som sedermera blev centerhalv och lagkapten under många säsonger.

- Tage blev aldrig petad. Han sa ifrån själv när det var dags för generationsväxling, minns Gösta som fyllt 72 år.

Gösta tillhörde televerkar-gänget i ÖSK och reste under många år landet runt och job-bade, något som var svårt att

Invigningen av fotbollsplanen 1946. Gösta Andersson i spetsen för ÖSK:s lag som spelade 3-3 mot Rimbo.

kombinera med fotbollskarriären. Men Gösta hängde med och efter att ha lagt av 1958 gjorde han comeback 1963 och 1968. Totalt spelade han hela 16 säsonger i ÖSK och nådde upp i 375 matcher enligt den statistik som finns tillgänglig.

"Lång-Berra"

En annan fullvuxen herre - Bertil "Lång-Berra" Mattsson - spelade några säsonger i både A-laget och B-laget på 50- och 60-talen. Han levde på sin räckvidd. Och snacka kunde han. Och sjunga. Under Tysklandsturnen som jag fick följa med på var han en centralfigur som fick skriva autografer åt beundrarna som flockats bakom målet.

Sten "Gripen" Bengtsson var inte lång men stark och smidig i kroppen: en keeper som också betytt mycket för sin klubb, både som aktiv och ledare under många år.

Bertil "Lång-Berra" Mattsson under Tysklandsturnen, sommaren 1961.

När Peter Naeslund tittat i ÖSK-arkiven för min räkning har han noterat en rad andra målvaktsnamn som säkert många kommer ihåg även om några av dem var med kortare tid än ovan nämnda, t. ex. Yngve Hellman, boxaren som också var målvakt, Bengt-Sören "Ezzard" Olsson, dito, Urban Åsbrink, Börje Nilsson, Uno Rangemo, Leif Johansson, Börje Nilsson, Vidar Larsson, Wivert Löf, Conny Eriksson, Bengt Karlsson, Bosse Åkerman, Per-Åke Thuné, som stod i Upplandslaget, Rolf Ohlsson och Lennart Wahlberg.

Lennart Wahlberg, 1970.

"Skepparn"

Lasse Andersson från Norrskedika - en herre med blixtnabb reaktionsförmåga - som värvades till ÖSK som ishockeymålvakt innan han försvann till Gävle Godtemplare, var också fotbollsmål-vakt i ÖSK en kort period.

- Folke "Skepparn" Mattsson tillhör faktiskt även han målvaktsskaran. Han hoppade in några matcher 1969, minns Peter Naeslund.

I den här målvaktsrevyn är många nämnda men långtifrån alla. Ishockey- och bandyepoken bakåt i tiden, som jag här bara har snuddat vid, rymmer också målvaktsprofiler, men dom får vi påminna om vid ett kommande jubileum.

Sören Löfvenhaft

Det var bättre förr och allra bäst var "Halle"

Ni har hört det många gånger, inte bara från undertecknad: Det var bättre förr! En klyscha som används i många sammanhang, inte minst när det gäller sport. Ofta får den som kommer med påståendet om gamla tiders förträfflighet mothugg. Det har även hänt mig.

Men ju äldre jag blir desto svårare blir det att övertyga mig om att jag har fel när jag tar en nostalgitripp och berättar om gamla tiders bedrifter. Kanske beror detta på att det med åren blir allt färre som "var med när det begav sig" och kan komma på mig med att fara med osanning.

När det gäller mina minnen från åren med ÖSK-fotbollen så råder det ingen tvekan. De minnena blir allt skönare för varje år som går och aldrig har jag varit så säker som nu:

Det var bättre förr!

Mitt allra första minne från ÖSK-fotbollen är ett av de allra finaste. Det var någon gång på våren 1954. Jag hade just fyllt 11 år och hade inte bött många månader i Östhammar (flyttade från Valö julen 1953). Fotboll var det roligaste jag visste och att få vara med upp på Idrottsparken och träna med pojklaget var höjden av lycka. (På den här tiden hade klubben bara ett pojklag och några av spelarna var fem år äldre än jag själv var).

Att dessutom få chansen att hoppa in och spela en match vågade jag inte ens drömma om. Men så hände det den här vårdagen 1954. Jag satt som vanligt på kullen bakom målet vid omklädningsrummen och tittade när laget förberedde sig för match. Då hände det! En av de äldre spelarna saknades.

- Roine, in och klä om. Du får hoppa in och spela. Tränaren och A-lagsspelaren Bosse Nilssons stämna gjorde mig salig. Jag tror det tog mig tio sekunder att få på mig matchutrustningen.

Vilka vi mötte har jag glömt. Likaså hur många gånger jag tappade bollen till motspelare eller blev frånsprungen av större och starkare motståndare. Men en sak minns jag som om det vore igår: Vi vann matchen och jag kom med i matchprotokollet med ett inlägg som Lasse Ingemarsson nickade i mål.

Nu säger kanske inte det så mycket om precisionen i mitt inlägg. Alla som spelat med eller sett Lasse Ingemarsson spela fotboll vet att han kunde göra nickmål från de mest omöjliga lägen. Men mitt inlägg var i alla fall tillräckligt bra för att Lasse skulle vända sig emot mig direkt efter närrasslet med orden: Bra Roine!

Det värmdes! Att jag efter matchen också fick berömmande ord från tränaren Bosse Nilsson värmdes givetvis också. Men detta var nog också mer ett bevis på storheten hos en ledare än på en särskilt bra insats från min sida.

Hur som helst med det: Bosse Nilsson och Lasse Ingemarsson blev två av mina stora idoler i ÖSK. Två spelare som om de själva velat pröva vingarna i större sammanhang skulle ha hållit måttet i den yppersta eliten. Nu fick de nöja sig med bejublade framträdanden på Idrottsparken under många framgångsrika år i division IV. Ibland med upp emot tusen åskådare i tuffa möten med Gimo, Edsbro, Sirius, Vargarna, Vesta och övriga toppklubbar i 50- och 60-talsfotbollen.

Publiksiffrorna var definitivt mycket bättre förr.

"Halle" var bäst

Bosse Nilsson, Lasse Ingemarsson, Knut Ingemarsson, Folke Mattsson, Uno Andersson, Sven Kindahl, Mål-Gösta Andersson, Ragnar Johansson. Ja, listan kan göras lång över stora lirare i ÖSK-tröjan som jag fick njuta av på 50- och början av 60-talet. Spelare som gör att jag utan att tveka vågar påstå att det var bättre förr.

Fem bröder Andersson, slutet av 1940-talet. Från vänster: Åke, Gösta, Uno, "Halle" och Arne Andersson.

Och det allra bästa har jag spart till sist. I mina ögon var nämligen Harald "Halle" Andersson den allra största av 50-talslirarna i ÖSK. En anfallsspelare som kunde göra nästan vad som helst med bollen. Från sin position till höger i kedjan (inner eller ytter spelade ingen roll) såg han alltid till att skapa målchanser för sig själv och framför allt för sina anfallskompisar.

Harald "Halle" Andersson år 1965, då han var spelande tränare för ÖSK.

Hörna för ÖSK var liktydligt med målchans. "Halle" slog hörnan så exakt att nickspecialisterna (ofta brorsan Uno) bara hade att sätta pannan till.

Samma sak med frisparkar. Om de inte utdömdes i skottsektorn förstås. Då klippte "Halle" till med den mest klockrena höger jag sett på riktigt nära håll. Ofta med mål som resultat.

Straffsparkar satte "Halle" med en precision som var kuslig. Stenhårt efter marken högst en decimeter från målvaktens vänstra stolpe. Inte ens en våldsamt chansande Tomas Ravelli skulle haft en chans. Om jag minns rätt så satte "Halle" 49 straffar på raken i seriematcher innan det kom en olycklig plump i protokollet. (Gör om det innan ni börjar ifrågasätta mitt omdöme: Det var bättre förr!).

"Halle" spelade för övrigt några säsonger i Uppsalalaget Vesta. Hade så när varit med om att föra upp det blåvita laget i landets näst högsta serie.

Som sommargäst hos mina morföräldrar i Uppsala fick jag

några lyckliga tillfällen att se "Halle" i aktion på Studenternas under Vestatiden. Jag minns särskilt en match som Vesta spelade mot Avesta.

Det hade regnat och planen var såpål. "Halle" med sin bländande teknik behärskade underlaget bättre än motståndarna. Han lurade ett par av Avestaförsvarearna så grundligt vid flera tillfällen att jag antar att dom behövde assistans för att hitta till omklädningsrummet efter matchen.

Publiken på Studan jublade och när "Halle" klippte en frispark från cirka 35 meter stenhårt i bortre stolpen (målvakten hann inte dit) så var det bara tur att man på den tiden inte hade uppfunnit rullmålet, om ni förstår vad jag menar...

Visst var det bättre förr!!!

Roine Svensson

Fotbollsträning i Sjötorghallen, 1967. Artikelförfattaren och A-lagstränaren Roine Svensson med nr. 21 på overallen. Som hjälptränare fungerade Claes Wahlgren. De fotbollsintresserade ÖSK-ungdomarna är födda mellan 1953 och 1958. De tränade en gång i veckan på tisdagskvällarna, varje tillfälle samlade ca 35 stycken ungdomar. Man lärde sig fotbollspelets grundregler samt att uppträda föredömligt på fotbollsplanen. En stor del av tiden anslogs också till bollövningar.

LUMPARKOMPISAR

Gröna Lund 1950.
"Halle" och "Nacka".

Harald Andersson med smeknamnet "Halle" var lumparkompis med Lennart "Nacka" Skoglund vid KA 1 i Vaxholm. Då de ryckte in var Skoglund en tämligen anonym ytter i Hammarby. Han väckte uppmärksamhet ändå, minns "Halle".

Han och "Nacka" låg tillsammans på minutläggaren "Multuren". "Nacka" beordrades att skrubba däck med en piasavakvast. Han var måttligt road men vispade på. En furir kom

och inspekterade. Han var nöjd ända tills han skymtade "Nackas" skor bakom hinken.

- Han hade oxblodsroda myggjagare på sig. Furiren var nära att säcka ihop, minns "Halle".

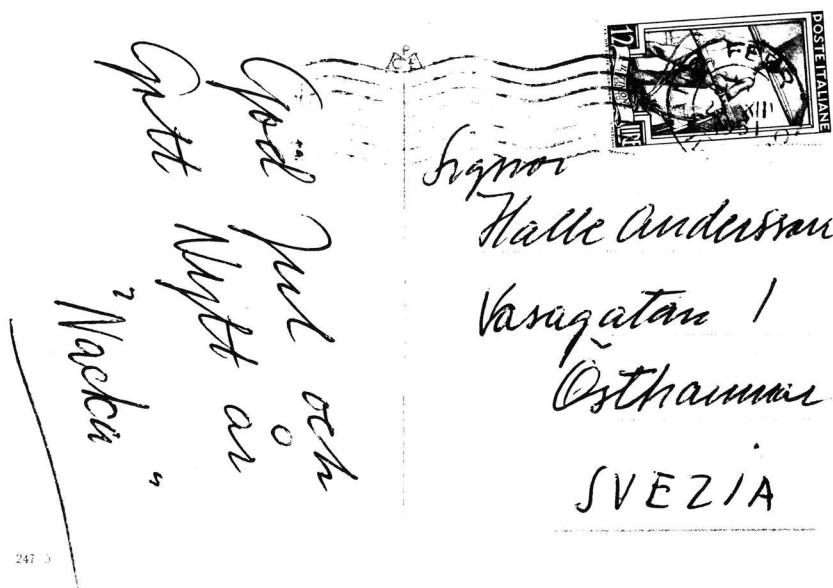
Men strax efter var Skoglund kung på luckan, bland befälet och i hela Sverige. "Nacka" fick telefon i matsalen. Han var efter ett återbud uttagen i Pressens lag som mötte landslaget på

Råsunda. "Nacka" tog bussen in, snurrade upp landslagsklippan Kjell Rosén och sköt två mål. Han kom tillbaka till KA 1 och begärde permission för VM i Rio de Janeiro. Det kanske mest sagolika genombrottet i svensk fotbollshistoria var ett faktum.

- Vilken lirare, säger "Halle" Andersson som själv kunde slå en passning.

Pören Löfvenhult

Utdrag ur DN, 10/5 1992.

Jul- och nyårshälsning från "Nacka" till "Halle", 1951.

Tre juniorer i ÖSK

Inför säsongen 1969. Målvakten Jerry Wettervik framför ytterbackarna Lars-Ove Olsson och Leif Eriksson.

"Oskar" från Östhammar bäst i första poängjakten

Så här löd rubriken i UNT den 29 april 1969 då Bengt "Oskar" hade segrat i årets första UNT-tipsomgång. -Jag trodde aldrig att jag skulle vinna med bara 10 rätt, var "Oskars" kommentar.

Bengt "Oskar" Andersson, som tip-pade bäst, gör segertecknet.

Inför säsongen 1970

"Stridsäpplet", den runda bollen ska vi kämpa om, sagt av Lasse Ingemarsson, som gjorde sin 16:e säsong, Henry Svanberg och Kjell Johansson.

Fotbolls - Nostalgi

ÖSK B 1944. Stående fr v: Sten Bengtsson, Otto Jonsson, Tyko Karlsson, Valle Söderblom, Tord Stengård, Halle Andersson. Knästående fr v: Bernt Andersson, Conny Jonsson, Bertil Holmberg, Tage Pettersson, Olle Nilsson.

ÖSK B 1945. Stående fr v: Göte Jansson, Torvald Sjöberg, Uno Jansson, Otto Jonsson, Arne Andersson, Halle Andersson, lagl. Erik Ingemarsson. Knästående fr v: Lennart Andersson, Conny Jonsson, Sten Bengtsson, Tage Pettersson, Erik Eriksson.

ÖSK B 1945. Stående fr v: Åke Holmkvist, Torvald Sjöberg, Bernhard Holmgren, Bengt Brunnström, Otto Jonsson, Halle Andersson. Knästående fr v: Ragnar Johansson, Tage Pettersson, Bertil Holmberg, Conny Jonsson, Erik Eriksson.

ÖSK B 1946. Stående fr v: Lagl. Börje Ögren, Halle Andersson, Otto Jonsson, Uno Jansson, Tyko Karlsson, Bernhard Holmgren, Erik Eriksson. Knästående fr v: Lennart Andersson, Conny Jonsson, Uno Andersson, Mats Hofstedt, Bernt Andersson.

ÖSK A 1948. Fem bröder Andersson i laget. Stående fr v: Lagl. Bengt Brunnström, Arne Andersson, Halle Andersson, Uno Andersson, Bernt Andersson, Knut Ingemarsson, Erik Ingemarsson. Knästående fr v: Folke Mattsson, Åke Andersson, Gösta Andersson, Bo Nilsson, Åke Söderman.

Tre bröder Andersson, efter match i Hallstavik, 1947. Fr v: Åke, Gösta och Uno.

ÖSK Ishockey

ÖSK:s A-lag i hockey har under åren 1992-1997 mestadels hållit till i de nedre regionerna av serien. Säsongen 92/93 gav en 8:e och sista plats i div. 3. 1993/94 blev det en andra plats i fyran efter IFK D/Ö. Det innebar uppflyttning till trean igen. En sjundeplats 94/95 följdes av ännu en sjundeplats 95/96. Då blev det kval mot Gästrike/Hälsinge IF om en plats i trean. ÖSK vann båda matcherna, 5-4 hemma och 5-0 borta. 96/97 blev det åter en sjundeplats och kval. Gästrike/Hälsinge besegrades med 11-3 i Gimo Ishall och Spånga med 9-5, på bortais. Så det blir åter spel i trean nästa säsong.

ÖSK-Hockey, Jubileumsåret, 1992. Bakre raden fr v: Anders Eriksson, Emil Andersson, Andreas Steen, Fredrik Stahrning, Peter Andersson, Patrik Jansson, Kjell Nordén, Pekka Kallio. Mellersta raden fr v: Christer Boström, Bengt Vällfors, Mattias Waltersson, Peter Jansson, Fredrik Eriksson, Robert Larsson, Stellan Persson, Johan Sydkvist, Patrik Bergqvist, Jonas Nordén, Pär Mattsson, Stefan Andersson, Henrik Bertilsson. Främre raden fr v: Jimmy Boström, Daniel Wahlberg, Mikael Waldner, Ulf Mattsson, Jan Wallström, Johan Ahlström, Jan Mattsson, Pelle Svensson, Joakim Nilsson.

ÖSK-Ungdomshockey 1996-97

Den 3:e mars 1997 var det femtioett år sedan ÖSK-Ishockey startade. En hockey-säsong är åter till ända.

Årets resultat har varit bra på ungdomssidan. Vi har haft två lag som har deltagit i seriespel, U-14 och U-12.

U-14 har deltagit i Upplands-serien med 11 lag där placeringen blev 4:a. Även U-12 har deltagit i Upplandsserien med 15 lag där placeringen blev 7:a. Vi har därtill 2 lag som deltagit i Björnligan, det är hockeyspelare som är födda 87/88, där spelar man mot andra Uppländska lag.

Man samlar ett antal lag under lördagen eller söndagen och spelar ett så kallat poolspel, inga tabeller, och man spelar på tvären över banan. Vi har också skridskoskolan, för de allra min-

sta, födda 89/90, blivande Björnligespelare.

Vad man kan se finns det en mängd duktiga och träningsvilliga hockeyspelare. Vi är i dagsläget 120 ungdomsspelare med 40 ledare.

ÖSK-Hockey håller på att återhämta sig efter förlusten av spelare som för några år sedan slutade och gick till Gimo HC.

Inför nästa säsong kan det bli hela 5 st lag som deltar i någon form av seriespel, U-9, U-10, U-11, U-13 och U-15.

Sportlovshockey 1997. Leksand vann finalen mot Djurgården med 1-0. Det segrande laget bestod av spelare från Östhammars SK, Gimo och Skärplinge.

Men vi får inte slå oss till ro, vi måste fortsätta att arbeta ännu hårdare med vår verksamhet.

Vår inriktning måste vara en större satsning på tränare samt ledarutbildning. Vi måste kunna erbjuda våra ungdomsspelare en meningsfull fritid med proffsiga och roliga träningar, vi

måste därtill kunna hitta på andra aktiviteter för att ingjuta kraft i klubbkänslan för att det sportsliga ska gå framåt. Vi har och kommer att ha plats för många fler, både aktiva spelare och de som ställer upp och jobbar för ÖSK-Hockey.

För att man ska kunna spela matcher, måste man ha domare, vi har ett team ungdomsdomare, som har spelat eller spelar i A-laget, eller i något av de äldre ungdomslagen. De gör ett ofantligt skickligt och bra jobb.

Ake Stigsson

Hockey - Nostalgi

Ishockeymatch, 1956/57, vid Gamla Sjötorgsbanan, sista säsongen innan ishockeyrinken flyttades till korsningen Guldkärskatan-Strandvägen.

ÖSK spelar mot Skärplinge, i målet står Rolf "Snoppe" Persson. Med nummer tre på ryggen, Stig Kraft. Något skymd av "Jompa" syns, med hjälm, Janne Ahlinder. Det var en nymodighet att spela med hjälm på den här tiden. Med nummer 9 på ryggen, Bernt "Jippa" Jansson.

Matchen vanns av Skärplinge med 7-1. I målet stod överraskande Skutskärs bandymålvakt och landslagsman, Bosse Nilsson. Dessutom medverkade Sture Strand, även han bandylandslagman. Han spelade vänsterforward och oroad ÖSK-försvaret med sina solo-raider.

Säsongen 1958/59.

Stilstudie av ÖSK-målvakten Lasse Andersson. Lasse, som började sin karriär i Norrskedika IF, spelade två säsonger för ÖSK-hockey.

Han var sedan under två säsonger, 1961-62 och 1963-64, målvakt i det allsvenska hockeylaget Gävle Godtemplare.

Lasse spelade sammanlagt 28 matcher i allsvenskan.

ÖSK Hockey, Juniorlaget säsongen 1958/59. Bakre raden fr v: Bertil "Lång-Berra" Mattsson, Roine Svensson, Christer Strand, Mats-Ola Emilsson, Leif Lindgren, Göran Hagström, Bernt "Jippa" Jansson, Peter Johansson. Främre raden fr v: Lennart Karlsson, Urban Åsbrink, Lars Andersson, Gunnar Lindberg, Lars Eriksson.

Isen spolars upp. Till vänster Tyko Karlsson på Sjötorgsbanan i slutet av 1940-talet. Till höger spolars den konstfrysta Frösåkersbanan upp för första gången av Arne Johansson och hans medhjälpare Bengt "Oskar" Andersson. Detta skedde onsdagen den 13 oktober 1977.

Sportlovshockey i februari 1967, Sjötorgsbanan. Folke "Skepparn" Mattsson och ett gäng hockeytokiga grabbar.

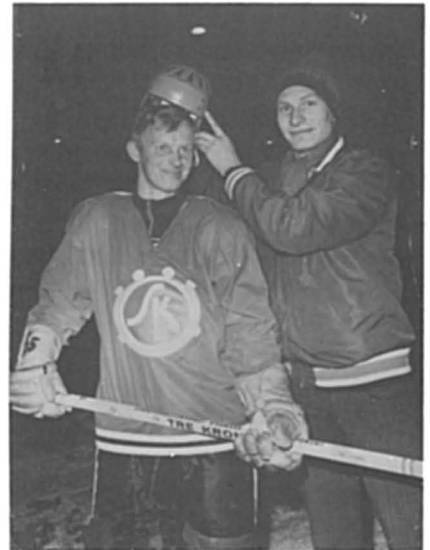
Sportlovshockey i mars 1977, Frösåkersbanan. Match mellan två av lagen som deltog i turneringen. Domare är Bengt "Oskar" Andersson.

Tre generationer Holmgren i ÖSK Ishockey!

Det började med Bernhard "Bangen", sedan sonen Håkan och sonsonen Dan. Bernhard stod i mål i hela sin karriär, 8 år mellan 1945-1952. Han blev sedan ledare för ÖSK-Hockey. ("Bangen" gjorde även ett inhopp i en träningsmatch 1963, som 45-åring, mot Väddö. ÖSK vann med 8-1, de ordinarie målvakterna Bosse Lundberg och sonen Håkan kunde av olika anledningar inte vara med). Håkan började som målvakt, debuterade i A-laget som 13-åring säsongen 1957/58. Började spela back i mitten på 60-talet. Slutade som aktiv 1976, 32 år gammal. Dan följer sin far i fotspåren, även han spelar back.

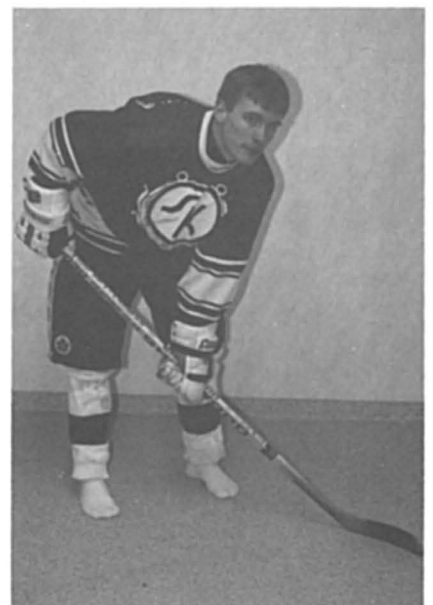
Bernhard "Bangen" Holmgren, född 1918. Stilstudie från 1948.

Håkan Holmgren, född 1944 och Bengt "Oskar" Andersson, säsongen 1968/69.

Ishockeymatch vid Sjötorget 1951. "Bangen" Holmgren vaktar ÖSK:s mål.

Dan "Sorken" Holmgren. Född 1979, debuterade i A-laget som fjortonåring 1993. Deltog i Sverige-pucken samma år. Var förste reserv, nionde back, i Upplands TV-puck lag 1994.

Peter Åslin på månskensrinken!

Fredagen den 10 november 1995 var dagen då före landslagsmålvakten Peter Åslin var tillbaka för spel på en uterink. Det var seriepremiär i hockeytrean och hans Norrtälje IK mötte Östhammars SK på bortais.

Utomhus i friska luften på Östhammars gamla anrika månskensrink! Ja, just det, från elitseriens stora och fina arenor som Globen, spelade han nu på en riktigt gammal hederlig uterink. Senast han spelade på en månskensrink var 1979, en kvalmatch i NIK mot Nynäshamn.

Jag citerar Peter före matchen:

- Jag har inte fattat det än..... Spela på en uterink..... I trean..... I Östhammar..... Från elitserien.....

Hur gick det då i matchen?

Peter storspelade och höll nollan så länge han fanns kvar på isen, men när bara några minuter var kvar att spela blev han in-

blandad i ett praktfullt slagsmål med hemmaspelaren Per Alm. ÖSK spelade fem mot tre. Vid en rörig situation framför mål trängde sig Per Alm med klubban och fick pucken i mål. Peter Åslin, som menade att han hade blockerat pucken, ilsknade till ordentligt och vräkte sig över Per Alm vilket alltså resulterade i ett kraftfullt slagmål.

Peter Åslin ville inte kommentera händelsen, men huvuddomaren Jan Hammarling ställde sig ändå på Åslins sida då målet dömdes bort.

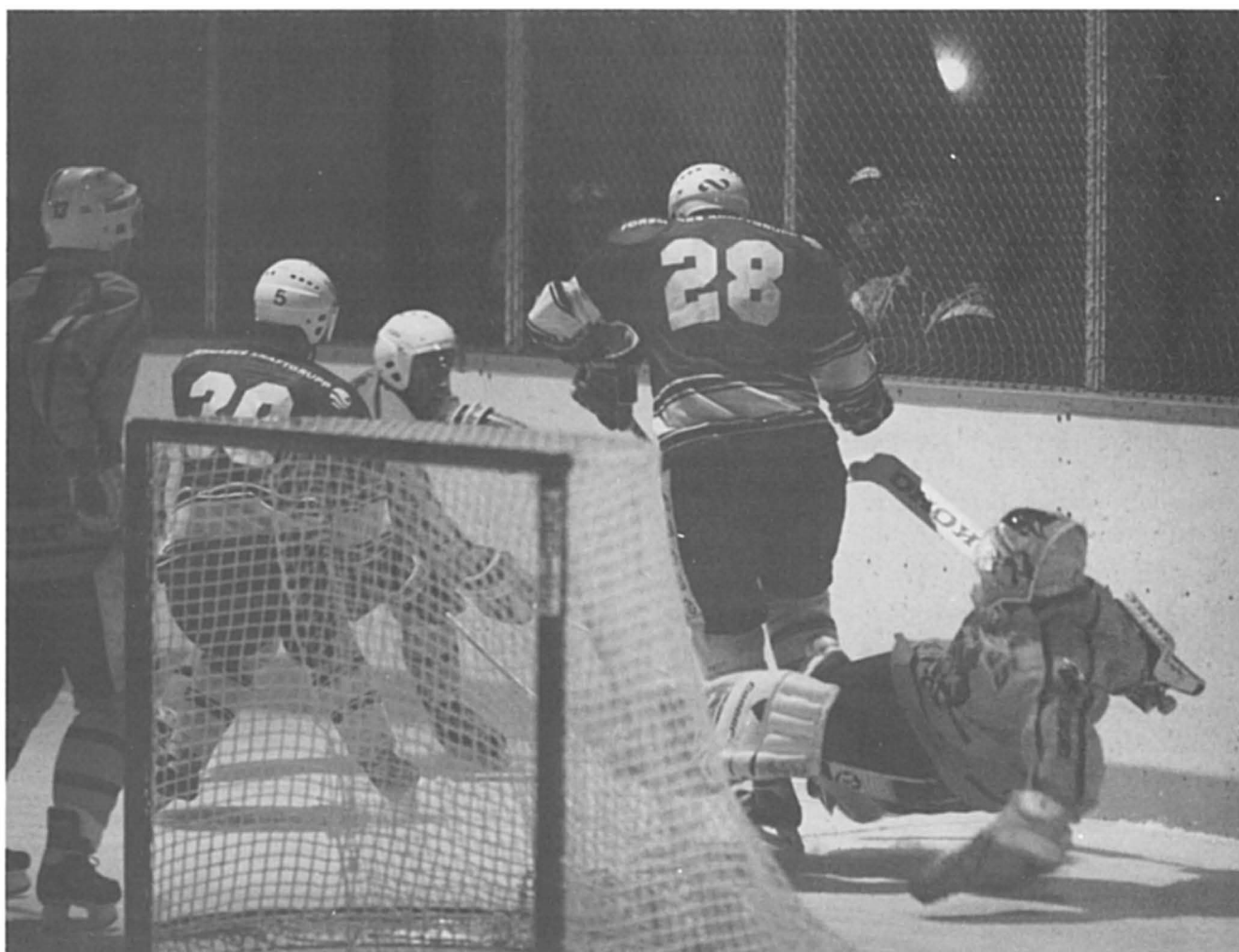
- Jag slog aldrig mot handskarna, jag stötte klubban mellan benskydden och jag tyckte att

pucken låg fri, och den gled ju också in i mål, sade Per Alm i en kommentar. Båda spelarna fick matchstraff för slagsmålet.

Resultatet blev till slut 6-0 till Norrtälje inför rekordpublik på Frösåkersbanan, ca 150 betalande samt säkert lika många gratis- och frikortsåskådare.

Till och med TV 4-sporten var på plats! Men det var ju också sexton år sedan Peter Åslin, som så sent som för ett par år sedan vaktade landslagets kasse, gjorde sin första säsong i en serie lägre än elitserien.

*Uppsala Nya Tidning
Christer Bergström*

ÖSK:s Per Alm, nr 28, får före landslagsmålvakten Peter Åslin på fall i en tidigare situation än den som ledde till matchstraff för de båda spelarna. Foto: Uppsala Nya Tidning, Dick Pettersson.

ÖSK Tennis

Tennissektionen har under åren 1992-1997 haft stora framgångar på tävlingsidan, främst bland våra flickor; Therese Johansson, Marie Stangebye, Petra Johansson och Cherié Svenneback, samtliga är rankade, 1997, som nummer ett i Uppland i sina respektive klasser. Jeanette Mattsson var även hon rankad etta i Uppland åren 1992-1994, då hon representerade ÖSK. Kalle Anka Cup, distriktsfinalen, har vi dominerat stort med segrar av Therese, Jeanette och Petra. Vi har även fått en vinnare i Riksfinalen, 1993, genom Jeanette.

Trippelseger i Kalle Anka Cup. Jeanette Mattsson, Petra Johansson och Therese Johansson vann respektive klass i distriktsfinalen 1993, som spelades i Östhammar.

Kalle Anka Cup - resultat från distriktsfinalerna i Uppland:

1992

Therese: 1:a, F-15

Jeanette: 1:a, F-13

1993

Therese: 1:a, F-15

Jeanette: 1:a, F-13

Petra: 1:a, F-11

1994

Petra: 1:a, F-11

1995

Petra: 1:a, F-13

1996

Petra: 1:a, F-13

Resultat från 1993 års distriktsfinal:

F-15:

Therese Johansson, (född 1978), segrade i klassen för 15-åriga flickor efter en mycket tät och dramatisk final mot Uppsala Studenters Jessica Eriksson. Finalesiffrorna, efter drygt tre timmars spel, blev 6-1, 4-6, 6-2.

F-13:

Jeanette Mattsson, (född 1980), vann sina fyra matcher utan att tappa ett enda game. Madeleine Shaps, Uppsala Studenter, besegrades med 6-0, 6-0 i finalen.

F-11:

Petra Johansson, (född 1983), final slog Alicja Wlad, UTK, med 6-3, 7-5.

ÖSK-Tennis tog storslam i 1996 års Öregrundsvecka. Bakre raden fr v: Margareta Ståhl, besegrade Österbys Marina Karlsson med 6-3, 6-0 i damsingel. Jenni Bruun, vann över Isabelle Ericsson med 6-2, 3-6, 6-1 i flicksingel 10-13 år. Marie Stangebye, vann mot Maria Lundström 6-2, 6-1, i flicksingel 14-17 år. Åsa Gotthardsson, vann tillsammans med Marie flickdubbel, efter vinst i två poolspelsmatcher. Främre raden fr v: Richard Henriksson och Lars Karlsson som segrade i herrdubbel. Richard Lundberg/Michael Johansson hette deras motståndare.

Tennis i Östhammar 60 år, 1932-1992

Här är ett bildsvep från Jubileumsfesten som hölls på Rospinglan den 7 november.

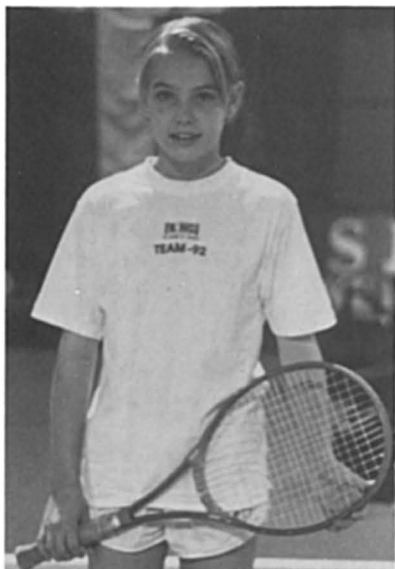
Svensk Mästare och Landslagsspelare

Jeanette Mattsson har som första ÖSK-are i tennis vunnit ett Svenskt Mästerskap och deltagit i det Svenska Landslaget. Jeanette, född 1980, började spela tennis 1986 i ÖSK:s tennisskola, under ledning av Eva Johansson. Här följer en meritlista över Jeanette viktigaste tävlingar och händelser:

1992: SM; 2:a i singel, både inom- och utomhus. 1:a i Båstadtennis, dubbel. Kalle Anka Cup; 1:a i distriktsfinalen. Inofficiell landskamp mot Finland i Mariehamn. Roslagens bästa tennisjunior.

1993: 2:a i SALK Open, singel. Kalle Anka Cup; 1:a i distriktsfinalen samt vinnare av riksfinalen i Båstad. Inofficiell landskamp mot England. Årets sportprestation i Östhammars kommun.

1994: Svensk Mästare i dubbel. 2:a i SALK Open, singel. Lag-EM, inomhus i England. Uttagen till lag-EM utomhus i Tyskland, fick dock på grund av skada ej spela någon match. Stipendium ur Öregrundsfonden. Lions stipendium. Byter klubb, representerar från och med hösten 1994, KLTK Stockholm.

Jeanette Mattsson, Finland-Sverige, Mariehamn 1992.

Det Svenska laget mot Finland i Mariehamn 1992: Fr v: Henrik Andersson, Jakob Aduktsson, Johan Kareld, Patrik Molin, Jeanette Mattsson, Helen Ekersund, Frida Kareld, Marika Fischer. Ledare. P-O och Manne Long.

SM utomhus 1992 i Landskrona, F-12. Jeanette Mattsson och Jenny Lindström. Resultat: 2-6, 2-6.

Kalle Anka Cup, Riksfinalen i Båstad 1993. Längst upp till vänster: Mattias Hellström och Maria Persson. Sittande: Kalle Wermée, Jeanette Mattsson, Jenny Lindström och Filip Prpic.

England, landskamp 1993.

Från vänster: Ledaren Manne Long, Helena Ejesson, Anna Andersson, Helen Ekersund, Jeanette Mattsson samt ledaren Helena Norrby.

Ungdomarnas motsvarighet till Davis Cup. Sex klasser, tre för pojkar och tre för flickor. Jeanette spelade i F-13 tillsammans med Helen Ekersund. Hon vann en singel, förlorade dubbeln och en singel. F-13 laget vann sin match med 3-2. Totalt segrade England.

England, inomhus-EM, kval, 1994.

Fr v: Helen Ekersund, det engelska laget samt Jeanette Mattsson.

Jeanette berättar själv om turneringen:

Jag blev uttagen p g a finalspel i de största turneringarna under det senaste året. Första matchen, mot Holland, spelade jag andrasingel mot Hollands tvåa och vann. Under tredje set skadade jag mig i den vänstra lärmuskeln och det var början på ett år med mycket speluppehåll och utan hårdträning. Skadan gjorde att jag inte kunde spela dubbelmatchen, men det gick bra ändå, vi vann lagmatchen.

Dagen efter mötte vi England och jag var tvungen att spela andrasingeln igen och det fick gå med ett hårt lindat lår. Under avgörande set var smärtorna för stora för att jag skulle lyckas vinna.

Vi förlorade lagmatchen och fick då möta Vitryssland för spel om 3:e plats. Denna gång fick jag sitta på läktaren. Vår slutplacering blev därmed fyra.

1994, SM i Västerås. Dubbel, F-14. Från vänster:

Frida Kareld, IS Göta, Helsingborg/Jeanette Mattsson, ÖSK, Johanna Ingnäs, KLTK/Helena Ejesson, Kalmar TK. Resultat: 6-4, 6-3. Jeanette blev därmed ÖSK:s första svenska mästare i tennis.

Övriga matcher

1:a omgången:

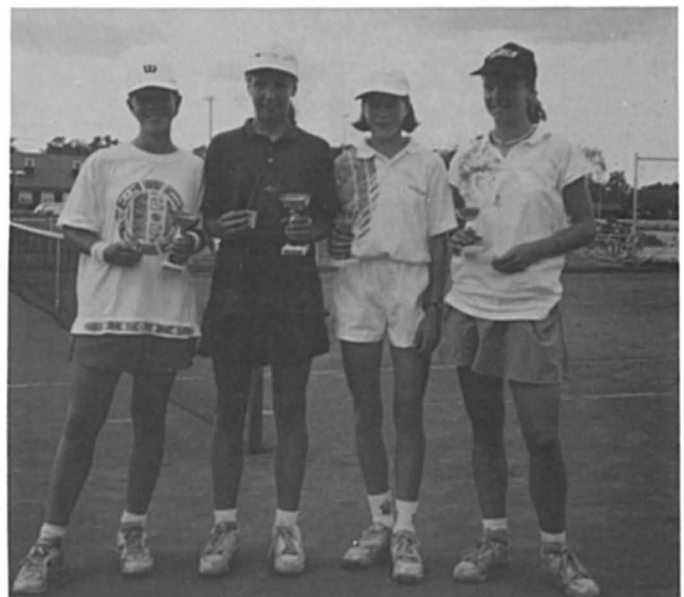
Isabelle Björkman/Madeleine Grünberger 6-4, 6-1

Kvartsfinal:

Karin Leandersson/Martina Källqvist 6-3, 6-0

Semifinal:

Sofia Hallström/Susanna Letsikas 6-1, 6-4

Årsfestturneringar 1992-1995

Jubileumsturnering 1992. Bakre raden fr v: Hans Jansson, Björn Bergkvist, Lars Höjer, Börje Eriksson, Lars Flemström, Lennart Nilsson, Björn Nilsson. Främre raden fr v: Börje Naeslund, Ulf Wiberg, Owe Eklöf, Giancarlo Agrillo, Mats Hallebratt, Per Stangebye, Lennart Isacson.

Årsfesten 1993. Karl-Erik "Cacka" Israelsson underhåller. Vad spelar han? Gamle Svarten så klart, Anders Waltersson verkar nöjd med sitt val av låt.

Jeanette Mattsson erhåller Lions stipendium, för sitt Svenska Mästerskap i dubbel. Utdelare: Lions president Urban Karlsson.

Årsfestturnering 1993. Giancarlo Agrillo och Johan Karlsson.

Årsfestturnering 1994. Kai Nilsson, Björn Bergkvist, Åke Jonsson, Mats Johansson.

Årsfestturnering 1995. Börje Naeslund, Tommy Naeslund, Lars Flemström, Leif Lindgren.

Börje Naeslund fyllde 75 år 1995. Uppvaktas här av Lennart Andrén.

13-dags turneringar 1992-1997

13-dags cupen 1992. Börge Naeslund, Per Johansson, Giancarlo Agrillo, Örjan Eklöf. 8-6 till Giancarlo och Örjan.

13-dags cupen 1993. Lars Höjer, Peter Andersson, Peter Naeslund, Roger Gotthardsson. 8-7 till Lars och Peter A.

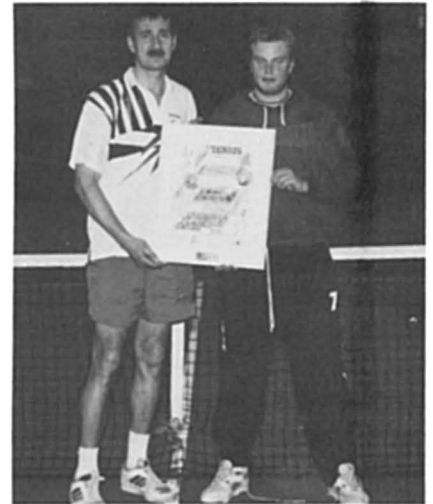
13-dags cupen 1994. Magnus Karlsson, Patric Wesslund, Gert Eriksson, Åke Jonsson. 10-5 till Gert och Åke.

13-dags cupen 1995. Peter Andersson och Peter Naeslund. De besegrade Henrik Johansson/Bengt Nylander med 10-9.

13-dags cupen 1996. Johan Andersson, Lars Flemström, Peter Andersson, Björn Bergkvist. 4-3 till Lars och Peter.

13-dags cupen 1997. Lennart Sääf och Lars Norrstrand. De vann mot Richard Henriksson/Pelle Svensson med 7-5.

13-dags cupen 1997. Margareta Ståhl och Anita Lantz. De finalbesegrade Cecilia Larsson/Ann-Cathrine Ohlsson med 6-2.

Tennis - Nostalgi

Öregrundsveckan 1965. Tävlingsledaren Folke Nyman delar ut pris till Tommy Johansson och Tommy Naeslund, ÖSK.

ÖSK Innebandy

Rapport från den yngste medlemmen i familjen

ÖSK Innebandy som är föreningens senaste sektion fyller snart 1 år! Sedan starten i maj förra året, har en hel del hänt och sedan höstterminen har flera lag varit igång med träningsverksamhet.

Totalt finns idag omkring 1600 innebandyklubbar i landet och antalet ökar hela tiden. Under förra året startade 180 nya föreningar. En tendens är att klubbar som redan bedriver verksamhet i andra idrotter startar en innebandysektion. ÖSK Innebandy är alltså inte alls unika i starten av innebandyverksamhet. Sanningen är att innebandyn är den snabbast växande idrotten och det är för oss liksom för andra klubbar svårt att ta hand om alla som vill vara med och spela.

Ska det verkligen behöva vara så att trots att det finns underlag för ytterligare lag, så kan man inte få komma igång? Ja, faktiskt är detta den verklighet som råder. Det största hindret för ännu fler lag i innebandy är brist på halltider. Vår sport måste ha tillgång till hall och det är mycket svårt för en ny idrott att slå sig in på den redan nu tränga sektor som idrottshallarna idag är. Ska man ha lag med i serispiel på ett seriöst sätt, så är det inte orimligt att dessa lag inte kan träna mer än en gång per vecka. Det förslag som finns att bygga en enklare gymnastikhall i anslutning till Frösåkershallen är ett förslag som är jättebra och som vi stödjer till hundra procent. Detta skulle frigöra många tider i den vanliga idrottshallen för olika lagidrotter som behöver hela hallen. I och med att bristen har blivit extra stor sedan hallen på Sjötorget i Östhammar har stängts för vår typ av verksamhet, så är en ersättning för denna hall en självklarhet.

Lokalbrist är inte det enda problemet som hindrar verksamhet att komma igång i högre utsträckning. Även ledarbristen är fortfarande ett stort dilemma för

innebandyn. I andra mer traditionella sporter är det ofta tidigare aktiva som stiger fram och ställer upp för den nya generationen som lagledare och tränare. Men innebandyn har inga tidigare aktiva från en tidigare generation, de äldsta som håller på med sporten är ännu inte fyllda 25 år. Grenen är fortfarande mycket ung totalt sett. Vi måste inom verksamheten dra ned på ambitionerna vad gäller tidigare erfarenhet, framför allt gäller detta naturligtvis i yngre lag. Det går alldeles utmärkt med föräldrar och andra intresserade av sporten.

På ett tidigt stadium kom vi fram till att det första året skulle vara en tid då verksamheten skulle stadga sig och visa att det fanns ett verkligt intresse att bygga vidare på. Denna avvaktande bedömning har visat sig vara klok och jag delar åsikten som förts fram i senaste numret av tidskriften Svensk Idrott att "starta en förening är inte så lätt som det verkar".

När man startar upp en ny idrottsgren i en ny förening eller sektion, så bygger det ofta hemskt mycket på att några få

personer drar ett stort lass. Kan man inte inom en ganska snar framtid bygga upp en bredare verksamhet med många ledare på olika nivåer, finns risken att verksamheten faller om dessa få hårt engagerade personer drar sig tillbaka. Det har visat sig att nystartade föreningar med bara ett seniorlag som är som ett kompisgäng som gillar att spela tillsammans, ofta läggs ner efter ett par år när entusiasmen har bedarrat. Det är inte helt enkelt att driva en förening eller en sektion. Det innebär en hel del byråkrati och för att kunna delta i serier och vara aktiva på annat sätt, så behövs ekonomiska medel dvs pengar. Det behövs snabbt mycket pengar för att kunna vara med och leka. Anmälningsavgifter, licenser, matchdräkter, domarersättningar, resekostnader mm är kostnader som måste täckas förutom de fasta utgifter som t ex hallhyra som alltid finns. Inkomstkällorna är inte alltför många och det är svårt att tränga sig in och konkurrera på redan inmutade områden, gör man det tycker andra att man inkräktar.

ÖSK Innebandy. Det blivande herrlaget: Bakre raden fr v: Pontus Pihlgren, Hans Forsberg, Tobias Rutegård, Pär Ström, Jörgen Lindström, Mattias Naeslund, Stefan Naeslund, Pär Eriksson (gästspelare), Karl Ström, Mikael Jansson, Ola Nilsson. Främre raden fr v: Morgan Wahlberg, Aron Käll, Martin Sjöberg, Tomas Östlund (gästspelare), Jan Strömberg (gästspelare).

Till nästa säsong har sektionen anmält tre lag för seriespel, herrseniorer, (division 5), damseniorer (reservlagsserie) och P82. Detta innebär att på herrsidan slås senior- och juniorlag samman för att säkra det underlag som krävs för seriespel. Dessa lag fungerar idag ganska bra och herr/junior och dam har varit igång ända sedan i höstas. Vissa förstärkningar behövs på ledarsidan framför allt på herrsidan och förslag på förbättringar är på väg att realiseras. P82 startade så sent som efter jul, men har visat att man menar allvar med sin satsning och de har ledare för sin verksamhet.

Vi inom sektionen kommer förhoppningsvis att under nästa säsong kunna medverka till att ledar- och tränarutbildning körs igång för att på detta sätt stärka de ledarresurser som vi får fram. I och för sig är detta också en kostsam verksamhet, men ändå helt nödvändig för att sektionen ska kunna utvecklas.

Om vi lyckas att få fler träningstider i Frösåkershallen till hösten, så finns det chans för fler grupper att komma igång. Alla intresserade av innebandy och annan inomhussport får hjälpas åt att bearbeta våra politiker, så att mer halltyta kommer fram.

Fler lag inom fotbollen borde pröva på innebandy under den tid på året som man tillbringar inomhus. Det finns absolut ingen motsättning mellan de olika sporterna, utan tvärtom är det mycket bra för fotbollsspelare att spela innebandy. Det ger snabbhet, koordination och övar upp bollkänslan på ett mycket bra sätt. Vill man inte bara spela innebandy på vintern, så kan det bli ett bra komplement och en trevlig omväxling.

Innebandyn drabbas av många ögonskador och inom styrelsen vill vi gärna se närmare på detta och vi diskuterar redan nu om krav på skyddsglasögon ska införas. Vi hör med andra klubbar och med förbundet hur frågan tas upp "i den stora världen" utanför Östhammar där vi bor.

ÖSK Innebandy. Damjuniorer, det blivande damlaget. Bakre raden fr v: Malin Eriksson, Lisa Rehn, Kristina Borgström, Mikaela Andersson, Malin Fäldt-Lagerros, Hanna Eriksson. Främre raden fr v: Heidi Esala, Sofie Eriksson, Carlos Holmén (tränare), Jenny Eriksson, Emma Sjölander.

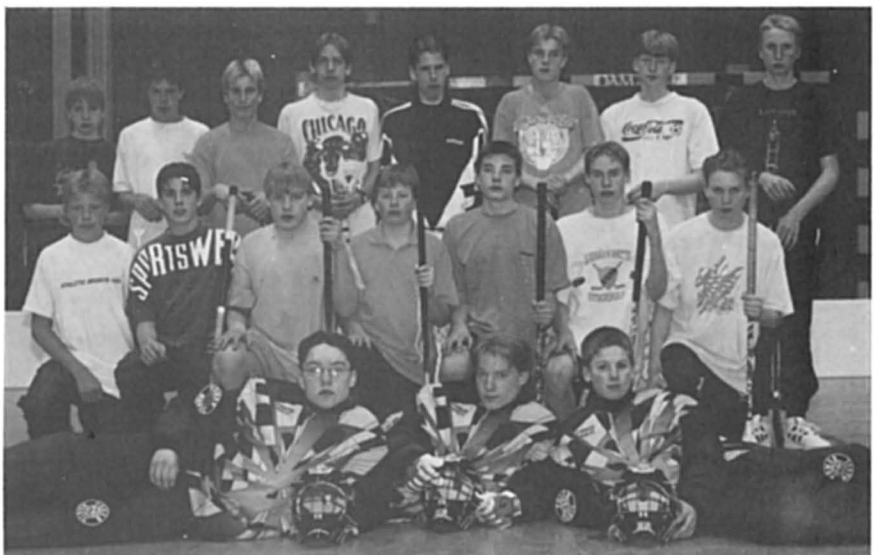
Vår sektion liksom alla de andra måste och vill i alla sammanhang dra sitt strå till stacken. För ÖSK är bingoverksamheten tillsammans med NIF av mycket stor vikt och stort intresse. Innebandyn deltar med personal som övriga sektioner, men vi har svårt att få fram en bingoutropare. Kan vi genom detta upprop få någon intresserad att ta på sig detta uppdrag vore vi mycket, mycket tacksamma. För tips hör av er till undertecknad.

Avslutningsvis vill vi tacka huvudstyrelse, kansli och övriga

sektioner inom ÖSK för det stöd och den uppmuntran vi fått under vårt första år. Vi lovar att se till att vår sektion förblir livaktig och att den kommer att leva vidare under många år framåt.

Samtidigt vill jag som ordförande passa på tillfället att tacka alla trevliga spelare och alla likaså trevliga ledare som gör det möjligt att innebandyn får ett fotfäste inom föreningen. Nästa år tar vi i lite till och ser till att den positiva trenden håller i sig, eller hur.....?

Håkan Sjöberg

ÖSK Innebandy. P-82. Bakre raden fr v: Markus Landberg, Tobias Eriksson, Erik Gotthardsson, Joacim Lindgren, Johan Söderblom, Mattias Svanberg, Joacim Axelsson, Carl Frykendahl. Mellersta raden fr v: Kristoffer Eriksson, Richard Kuffner, Martin Karlsson, Alexander Johansson, Andreas Berggren, Mikael Eriksson, Christian Eriksson. Liggande fr v: Tommy Sahlén, Patrik Hong, Emanuel Eriksson.

ÖSK:s Allsvenska spelare

Sedan förra jubileumsskriften, 1992, har Östhammars Sportklubb fått fram ytterligare fem spelare som deltagit i allsvenskan eller elitserien. Dessa är Sara Gotthardsson, Marini och Petra Andersson; fotboll, Peter Roth; innebandy samt Jeanette Mattsson; tennis.

SARA GOTTHARDSSON

Föddes 1976 i Göteborg, kom till Östhammar 1979. Började spela fotboll i ett av ÖSK:s flicklag 1982. A-lags debuterade för ÖSK-Dam 1990. Spelade 37 seniormatcher under åren 1990-1992.

Sara får själv berätta om sin debut i damallsvenskan, 1993:

Mitt första år i Öxabäck/Mark IF började ganska bra, jag fick vara med i alla träningsmatcherna och sedan när serien började fick jag vara avbytare några matcher på våren, men inte spela något.

Sara Gotthardsson, ÖSK:s första allsvenska damfotbollsspelare, efter match mot Älvsjö borta den 9 oktober 1993, där hon fick spela ca 30 minuter.

Jag var även avbytare några matcher på hösten och i hemmamatchen mot Wä, den 2 oktober, så fick jag göra min debut. Känslan i magen när de ropade mitt namn från bänken kommer jag nog alltid att komma ihåg. Det pirrade ganska mycket.

Det var ca 20 minuter kvar och vi ledde med 4-0 så det var ju betydelselöst, men jag var nervös ändå. Jag fick gå in som högerytter, en plats som är lite ovan för jag har mest spelat forward i B-laget.

Det gick ganska bra och jag gjorde inga större misstag. Matchen slutade 5-1. Det var verkligen jättekul.

Bälinge-Öxabäck 0-1, 1 juli 1995. Sara bevakar Annelie Wahlgren, som numera spelar i det svenska damlandslaget.

Sammanlagt har Sara spelat 34 allsvenska matcher under åren 1993-1996.

MARINI ANDERSSON

Född 1973. Spelade under sex säsonger, mellan 1985-1990, 101 seniormatcher för ÖSK Dam.

Marini deuterade i allsvenskan mot Jitex, borta, hon kom in och spelade de sista 10 min. I nästa match, även den på bortaplan, mot Älvsjö kom hon in i den 67:e min. Så kom då den "riktiga" debuten, att spela från start i matchen mot Malmö FF, dessutom på hemmaplan.

Marini får själv berätta:

Kvällen innan var jag hemma i Östhammar och tog det lugnt, åt ordentlig och gick sedan och lade mig i tid. På morgonen innan matchen så åt jag också en ordentlig och nyttig frukost. Jag peppade mig själv hela tiden och tänkte att nu när jag fick chansen att vara med från start så skulle jag visa vad jag gick för. Det kändes förstås lite extra roligt eftersom vi skulle spela mot Malmö FF och det på hemmaplan.

Jag var lite nervös på samlingen innan matchen. På uppvärmningen kändes det bra och när tränarna sa att jag skulle få ta hand om mittfältaren och landslagsstjärnan Lena Videkull blev jag inte nervös utan tänkte bara att jag skulle göra det bra.

Bälinge-Malmö FF 1-0. 6/5 1995. Annelie Wahlgren och Marini Andersson.

Några ledare och spelare från min gamla klubb, Östhammars SK, var med på samlingen och skulle också se på matchen och det var jätteroligt, även detta stärkte mig på ett positivt sätt och jag tänkte att nu skall jag göra en bra match.

När vi sprang ut till matchen var det lagom pirrigt och det var härligt med all publik, 303 betalande. Efter matchen kom jag på att lokal-TV hade filmat den. Det hade jag inte ens tänkt på och det var kanske lika bra det.

Marini och Petra Andersson.

Hur gick det då i matchen?

Bälinge gjorde sensation och vann matchen med 1-0. Marini bevakade Lena Videkull på ett effektivt sätt. En av Bälinges två tränare, Perra Hansson, var imponerad; att göra allsvensk debut på hemmaplan och samtidigt hålla så bra koll på Lena Videkull var oerhört starkt.

Totalt under debutsäsongen 1995 så spelade Marini 17 matcher i allsvenskan, 13 från start samt 4 som avbytare.

Säsongen 1996 spelade hon 17 allsvenska seriematcher. Hon deltog även i den TV-sända

Cupfinalen mot Älvsjö den 22/9, tyvärr blev det förlust med 1-2.

Bälinge IF med Marini i laget vann inomhus-SM, femmannafotboll, den 29 januari 1997. De vann finalen med 1-0 över Sunnanå. Dessförinnan hade de i semifinalen slagit Öxabäck med 4-2. Turneringen spelades i Malmö.

PETRA ANDERSSON

Född 1970. Spelade under nio säsonger, mellan 1985-1993, 200 seniormatcher för ÖSK Dam. Hon innehar därmed ÖSK:s spelarmärke i guld.

Petra fick göra allsvensk debut den sista kvarten då Malmö FF pressade som mest, Bälinge blev trötta och backade hem och då dominerade Malmö stort. Petra spelade lugnt och säkert. Hon klarade sin debutmatch med bravur. Det här blev tyvärr den enda matchen som Petra fick spela under säsongen 1995. Säsongen 1996 spelade hon även då en match. Hon har numera bytt klubb, representerar från och med 1997, Stäppens IF.

PETER ROTH

Född 1972. I början försökte han sig på en hel del idrotter med varierande framgång. Däribland fotboll, brottning, ishockey och friidrott. När så den stora tennisboomen började på åttioalet, med hjältar som

Mats Wilander & co, blev även Peter frälst på tennis. Han satade för fullt, flyttade som fjortonåring till Uppsala. Även resten av familjen följde med; mamma Kerstin, pappa Thord samt syster Susanne. Där blev det spel med Uppsala Studenter i några år, men skolan gick i första hand och då framgången uteblev slutade han 1990, arton år gammal.

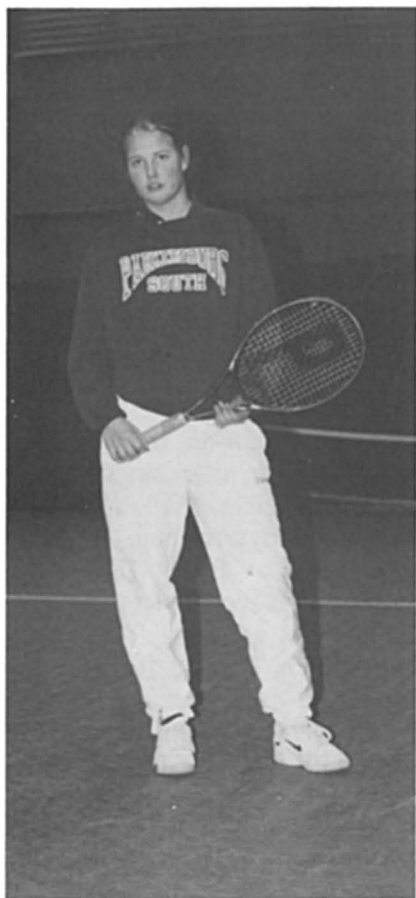
Det kunde ha varit slutet på hans idrottskarriär, men samma år deltog han, tillsammans med några kompisar, på skoj i en nattinnebandyturnering som anordnades av Ekeby IBK, som på den tiden spelade innebandy i div. 4. Det gick bra för Peter i turneringen, kanske för att han var en av dom som orkade bry sig. Säsongen därpå blev han värvad till Ekeby IBK.

Ekeby var bara ett glatt kompisgäng som gillade att spela innebandy och hatade lite mer att förlora än våra motståndare. De blev raskt distriktets bästa lag och gick direkt upp i högsta serien.

Det blev tre säsonger i högsta serien, 1992/93 och 1994/95 (SM-serien) samt 1995/96 (elitserien) för Peter. Till säsongen 1996/97 varvade han ned i div. 2 för Johannesbäck, studierna gick före det idrottsliga.

Peter Roth, Ekeby IBK, mot Umeå City 1995.

Jeanette Mattsson, KLTK.

JEANETTE MATTSSON

Född 1980. Började spela tennis i organiserad form 1986, då hon började i ÖSK:s tennisskola.

Gick till KLTK (Kungliga Lawn Tennis Klubben) den 1 september 1994.

1996 spelade hon i elitserien för damer med KLTK (nykomlingar i serien). Sammanlagt spelades 7 lagmatcher. Jeanette deltog i samtliga matcher, 3 singlar (1 vinst) och 6 dubblar (4 vinster). KLTK kom på 8:e och sista plats i serien med 1 poäng, därmed flyttades de ned i div. 1.

Tabell

1. TSK Malmen	(+20) 12 p
2. Landskrona TK	(+16) 12 p
3. Västerås TK	10 p
4. SALK	9 p
5. GLTK	5 p
6. Helsingborgs TK	4 p
7. Båstad-Malens TS	3 p
8. KLTK	1 p

Jeanettes pappa Keddy och farfar Folke värmer upp med en bollövning inför en träningsmatch i mars 1968.

ALLSVENSK LINJEMAN

ÖSK har haft en domare som gått på linjen i en allsvensk fotbollsmatch. Göran Johansson satt på läktaren och tittade på matchen mellan AIK och Elfsborg på Råsunda den 21 oktober 1973. Resultat: 2-2.

En av linjemännen sträckte sig och då fick Göran hoppa in på linjen. Då var det ca 12 min kvar av första halvlek. Huvuddomare var Bengt Gunbro, Halmstad.

CELEBERT BESÖK

Celebert besök i Östhammar. Putte Kock, här tillsammans med fotbollsspelaren Lennart Persson. (ca 1954).

Lennart "Skajjen" Persson spelade 203 matcher under nitton säsonger, 1952-1970, för ÖSK. Han erhöll spelarmärket i guld 1967. Tränare i ÖSK 1970.

Efter avslutad spelar- och tränarkarriär började han döma. Under sjutton säsonger var "Skajjen" fotbollsdomare i serie-systemet i Uppland.

Om han gjorde ett enda misstag så fick han höra det efteråt.

"Det var nog roligast att vara domare", filosoferar Lennart. "Man ingick i ett kollektiv och det kändes väldigt bra. Man hade också skyldighet att ta snabba beslut, som naturligtvis kunde bli fel".

Lennart "Skajjen" Persson, klassisk vänsterytter i ÖSK. (ca 1955).

Bingo med "Loket"

Den 19 november 1996 besökte Bingo-Lotto profilen Leif "Loket" Olsson från Göteborg Östhammars Sportklubb och Norrskedika IF för att hjälpa till med utropningen i Norrskedika Idrottshall. Redan kl. 15.00 hade några förväntansfulla bingo-spelare samlats utanför entrén till Idrottshallen. Då skall man betänka att bingospelet börjar kl. 19.00. Det här säger allt om vilken enorm popularitet "Loket" har. Före själva bingospelet blev det, för "Lokets" del, många autografer skrivna. Han drog även några sanna episoder som hade hänt under Bingo-Lottos TV-sändningar, stor succé. Ekonomiskt blev det också succé, när "Lokets" arvode var avdraget blev det ett bra netto till ÖSK och NIF. Vi får hoppas att det blir en fortsättning, för "Loket" ställer säkert upp fler gånger. Allt stämde bra under kvällen, även "Loket" berömde klubbarnas fina organisation.

Utroparen från Östhammars SK, Kerstin Sjöberg och Leif "Loket" Olsson.

Maj Sundell från Hallstavik har fått BINGO. Lennart Bengtsson från Östhammars SK kontrolläser.

En fullsatt Idrottshall i Norrskedika, 415 personer.

Fel och tillägg i 75 års skriften!

Tyvärr blev det några fel i 1992 års Jubileumsskrift. Här är dessa ändringar.

Sid. 29

ÖSK Fotboll 1933. Stående fr. v: **Sven Lindholm, Hans Eriksson, Karl Lööv, Tage Norberg, Sten Mattsson, Verner Jansson, Valter Mattsson, Arne Mattsson, Oskar Jansson, Ingvar Jansson.** Knästående fr. v: **Ernst Skogström, Sixten Nyberg, Karl Persson.**

Sid. 35

ÖSK Damfotboll 1986. Bakre raden fr. v: **Lagledaren Ylva Söderlund, Annika Ahlström, Pia Sjöblom, Anna Karlsson, Victoria Davidsson, Jennie Naeslund, Ulrika Sundberg, Kristina Johansson, Jenny Lindström** och tränaren **Kurt Söderlund.** Främre raden fr. v: **Lise-Lotte Eriksson, Camilla Jansson, Erika Larsson, Anita Eriksson, Petra Andersson, Annelie Söderlund** samt **Kristina Jansson.**

sid. 37

Flest spelade matcher för ÖSK:s Damlag, 1984-1991.

sid. 7 och 55

Den nya konstfrysta isbanan i Östhammar, Frösåkersbanan, invigdes 1977.

Några kompletteringar:

sid. 7

Östhammars Sportklubb lånade år 1928, 50 kronor av ordföranden Gustaf Lindholm. Summan efterskänktes senare till klubben. (På ÖSK:s 50-års jubileum 1967).

ÖSK:s originalmärke används ej till utdelning av Klubbmästerskapet på Skidor. (ÖSK-Skidor anordnar för tillfället ej något Klubbmästerskap).

Sid 12.

Lagkaptenerna Åke Söderman och Rune Magnusson samt domaren Allan Slagbrand, Uppsala.

Sid. 32

Nedre bilden till höger är ÖSK:s Juniorlag från 1938, ej 1936.

Övre bilden till höger är ett Juniorlag från 1937. Det blev fel bild som publicerades. Här nedan är det rätta fotot av ÖSK-Juniorerna av årgång 1924.

ÖSK Hockey 1961/62. Seriesegrare i div. 4. Bakre raden fr v: Lagledaren Bernhard Holmgren, Lennart Lewenfalk (Jansson), Peter Johansson, Göran Hagström, Owe Eklöf, Göran Sandin, Mats-Ola Emilsson. Främre raden fr v: Lennart Karlsson, Görgen Eriksson, Bo Lundberg, Håkan Holmgren, Folke Mattsson (tränare), Lars Eriksson.

